

Udvari orkok anatómiájáról

„...és pedíglén, mikor Bronvik Uram, akiről a rossz nyelvek tudni vélik, hogy nem veti meg a köztiszteletben álló férjes asszonyok társaságát sem, borozgatás közben azt a megdondolatlan, ám a jelenlévők között vitathatatlanul nagy derülést keltő kijelentést tette, hogy az udvari orkok mind természetükben, mind állkapcsuk felépítésében a vadkanokra hasonlítanak, heves protestálásba kezdtem. Hiszen nemrég volt alkalmam saját szememmel látni egy példányt a fajtájukból vendégeskedésem idején a haonwelli hercegi udvarban, és nem csupán makulátlanul tiszta és ápolt, de udvarias, és a nemes hölgyekkel szemben kifejezetten előzékeny is volt, ami pedig ugye a vadkanoknak nem sajátjuk. És mivel hosszú éjszakákat beszélgettünk át a legkülönfélébb dolgokról, amikkel most nem hozakodnék elő, ha egy mód van rá, volt alkalmam megfigyelni az arcfelépítését, és teljes biztonsággal mondhatom, hogy ennek a példánynak nem voltak agyari. És, miután - erről azóta sem beszélök szívesen - feneketlen kíváncsiságom néhány napos gyötrődés után felülkerekedett a pallérozott elme legfőbb erényén, a tapintatosságon, igen durva módon, szemtől-szembe megkérdeztem barátomat, miért nem rendelkezik megnagyobodott szemfogakkal. Legnagyobb bámulatomra nem háborodott fel a kérdés orcátlanságán, még csak

megtorlást az udvari orkok sem mind egyformák, és ahogy az emberek között is ugyanúgy vannak dús hajúak, mint tar fejűek, mozgékonyak, mint ne adjisten bénák, ez az udvari orkok között sincsen másképp. Hogy ezt példakkal is alátámassza, beszelt a bátyjáról, akinek legalább háromhüvelykes agyari vannak, és a szülőanyjáról, akinek - fajtája nőstényei között merőben ritkának számító módon - kétujjnyira kilátszanak szemfogai a szájából, megcsukott állapotban is. Ezenkívül megarról is felvilágosított, hogy a szemfogak mérete szinte semmiféle szerepet nem játszik az udvari orkok között egymás megítélésében, vagy akar a párválasztásban. Nem úgy az orkoknál (mikor kiejtette e szót, szeme haragosat villant), akik szerint ez a férfiaság egyik mércéje. Hozzá kell tenni, hogy Gro-Ugon fiai között jóval nagyobb az agyarákat viselők aranszáma, meg a nőstények között is, akik így a többi ork nőstény között egyfajta vezetői szerephez jutnak. Arra a kérdésemre, hogy van-e valami rendszer az (udvari) orkok szemfogainak mérete és egyéb testi tényezőik között, azt a választ kaptam, miszerint van egyfajta - ha nem is lineáris - párhuzam az (udvari) orkok testfelépítése és az agyaraik mérete között, ami azt jelenti, minél erősebb, robosztusabb egy példány, annál több esélye van rá, hogy a kritikus időszakban

(30-40. életév, a közönséges orkoknál 8-9.) kisarjadjanak az agyari, amik aztán legfeljebb 5 éven belül elérik teljes méretüket. Ezért nem vonom egyértelműen kétségbe Bronvik Uram állítását az udvari orkok agyairól, azonban kötelességemnek érzem figyelmeztetni, hogy ne engedjen a borcsabításának, amitől egyszerűbben látja a világot, és könnyűszerrel képes lenne egy csuha alá venni e faj összes egyedét, nemcsak mint testfelépítés, hanem ügyis, mint viselkedés terén. Hogy egy minden bizonnyal felháborító, ám az én forró vérem szerint találó példával éljek: Toron kutyai, vagy, hogy még tovább menjek, maguk a Korcs Istenség, a Háromfejű papjai nem az emberi fajba tartoznak-e???"

Részlet egy leégett ereni ház romjai között talált naplóból. A szerző ismeretlen.

A szöveget az eredeti erről közönsre fordította:

Hajnacs Zoltan (a név nem biztos, a szöveget ékezetek nélkül találta meg egy könyvtár poros és eldugott polcán: Winya Yip Ni Jun - Varázsló)

1997.09.08.

Szerző: Hajnacs Zoltán

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent az Atlantisz oldalon is, a szerző nevének feltüntetésével.